

[Dahlggaard.]

stres opfattelse, at der i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning er noget, der kan forekomme urealistisk, men også adskillige synspunkter og betragtninger, som kan være nyttige under de fortsatte forhandlinger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam): Det er jo ikke helt uinteressant, at et forslag om disse emner ikke vækker så megen interesse eller så megen ophidselse som spørgsmålet om Bornholm; sådan er det jo.

Dette er et problemkompleks, som folkettingen har beskæftiget sig regelmæssigt med. Hvis ord, hvis inflation i ord kunne klare at bekæmpe anden inflation, var det for længst gået godt. Men det er jo, som om man, når det kommer til stykket, viger tilbage for at behandle disse ting virkelig realistisk, og det vil sige i en forholdsvis stor sammenhæng.

Jeg vil meget gerne indrømme over for dem, der har fremført noget i den retning, at det forslag, vi her har fremsat, ikke er alt omfattende. Det omfatter et bestemt område, nemlig først og fremmest de inflationskilder, der ligger i gældsætningen af fast ejendom, og de virkninger, der hænger sammen med det. Vi har ment, at det er en vigtig inflationskilde, men naturligvis ikke den eneste. Det fremgår også både af bemærkningerne til forslaget og af min fremsættelsestale, at vi meget vel ved, at der er en række andre årsager.

Derimod kan jeg ikke være enig med hr. Stetter i, at det er et miskmask af en række ting, der ikke har noget at gøre med hinanden. Det forekommer mig, at når vi bevæger os på dette område, er der næsten intet, der ikke har noget at gøre med hinanden. Vi kan ikke isolere boligpolitik, finanspolitik, kapitalmarkedspolitik osv. fra hinanden. Er det ikke netop noget af det, der er skavanken ved hele vort politisk-økonomiske system, at vi har prøvet at løse en række problemer isoleret uden at se på, hvordan de hang sammen med andre sager? Det er muligt, at dette forslag ikke hænger godt nok sammen det er muligt, at det ikke er godt nok; det er også derfor, det fremlægges i folkettingen til drøftelse, idet vi naturligvis altid gerne vil håbe og tro på, at andre vil kunne yde værdifulde bidrag til debatten. Vi kan ikke isolere tingene, og det tror jeg

også hr. Stetter vil være enig i den dag, han får tid til at sætte sig så meget ind i forslaget, at han har forstået det, for det synes jeg egentlig ikke han rigtig havde.

Men i øvrigt skal jeg takke for de bemærkninger, der er fremført, og som har været præget af en saglighed og en velvilje, som vi kun kan være tilfredse med.

Der er i forslaget en række sager, som vi fra SF's side har fremført ved tidligere lejligheder. Når hr. Guldberg, tror jeg det var, sagde, at det var moderne med indekslån, må jeg sige, at det er det, det er det blevet, to år efter at vi første gang fremsatte forslag om indeksregulerede obligationer her i folkettingen. Det er blevet meget mere moderne nu, og det gør, at vi har håb om, at vi kommer videre frem med denne tanke.

Det blev sagt i denne forbindelse — det var vist også hr. Guldberg — at hvis man kunne yde disse lån, der var baseret på indeksregulerede obligationer, til lavere rente end den, der findes i samfundet i øvrigt, ville det skabe inflation. Ja men er det nu rigtigt? Hvad er den reelle rente i samfundet i dag? Vi ved meget vel, hvad den nominelle rente er, ca. 12-13 pct. Men denne rente bliver jo ganske kraftigt reduceret, når man for det første sammenholder den med beskatningen af renteindtægter og skattefordelen ved renteudgifter og dernæst reducerer den med inflationsfaktoren. Det er jo, som adskillige har fremført — sidst tror jeg det var professor Ølgaard — sådan, at adskillige i øjeblikket modtager eller betaler en negativ rente, fordi deres formue eller deres gæld bliver så meget mindre værd, at værdiforringelsen mere end opvejer den rente, der er tilbage, efter at skattevirkningen er taget.

Hvis man virkelig kan bekæmpe inflationen og virkelig får en indeksregulering, kan man få en meget lav nominal rente, som er en højere realrente end den, der betales i øjeblikket. Det er ikke inflationsskabende. Jeg skal forklare hr. Guldberg det bagefter; min taletid er jo forholdsvis begrænset, så jeg tror ikke, jeg kan klare det her.

Vi har lagt meget vægt på det, som bliver betegnet som et særligt angreb på parcelhusejerne. Hr. Stetter svang sig endda op til at sige, at vi særlig ville ramme lønmodtagere og unge under uddannelse og pensionister, og det var jo eine grausame salbe. Helt så galt